

Ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Πορευόμενοι πρὸς τὴν Βηθλεέμ...
μὲ συνοδοιπόρο
τὸν Ὅσιο Νικόδημο Ἁγιορείτη

«Δεῦτε ἴδωμεν
πιστοί...»

...ποῦ ἐγεννήθη
ὁ Χριστός...»

Κείμενα Ἀυτογνωσίας καὶ Μετανοίας

4η Δεκεμβρίου

† Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας

20. Σήμερον ἀποθνήσκεις

«Ὁθεν, κάθε πρωΐ, ὅταν ἐξημερώσῃ, νὰ ἀποφασίζῃς μὲ τὸν λογισμὸν σου, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἔχεις βέβαια νὰ ἀποθάνῃς, καὶ νὰ σοῦ φαίνεται πὼς ἀκούεις νοερῶς τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν νὰ σοῦ φωνάζῃ: “Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃς” (λη΄ 1)... Καὶ ἔτσι πλέον, νὰ ἐτοιμάζῃς καὶ νὰ κάμνῃς ὅλα τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ὡσὰν νὰ εἶσαι εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ θανάτου, καθὼς σὲ ἐρμηνεύει τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον: “Ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἐξοδὸν τὰ ἔργα σου” (Παροιμ. κδ΄ 27). Διότι ἂν δὲν κάμνῃς ἔτσι καὶ δὲν συλλογίζεσαι πὼς ἡ κάθε ἡμέρα εἶναι ἡ ὑστερινὴ ἡμέρα τῆς ζωῆς σου, δὲν εἶναι τρόπος νὰ τὴν περάσῃς ἀναμάρτητα καὶ καθὼς πρέπει, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος: “Οὐκ ἔστι, φησί τις, οὐκ ἔστι τὴν ἐνεστῶσαν ἡμέραν εὐσεβῶς διελθεῖν, εἰ μὴ αὐτὴν ἐσχάτην παντὸς βίου λογισώμεθα” (Λόγος ζ΄)»... (Ἔκτ. Γ., σελ. 52β, 53α)